

Griotka v Itálii 2007

Jako obvykle ve stejnou dobu jsem se vypravil do Itálie na sraz volkswagenů. Vyrázil jsem v úterý kolem pátý hodky s kanystrama v autě. Stálý kolorit. Hlavně si udržet rituály, páč ty jsou důležité. Před Českým Krumlovem jsem to zapáchnul a šel si dát řízek. Byla to dobrůtka, po které do mě zahučely dvě pífka a mohlo se jít stanovat.

Ráno jsem se nikam nehna. Pěkně si uvařit kafičko alá latte a vychutnávat jízdou kolem Rožmberku směr hranice. Na hranicích po mě chtěli ještě techniček, jestli to nebohé autíčko nekradu. Vše vyšlo a už se mohlo frčet.

Příští den byla na pořadu návštěva Benátek. Co vám budu povídat. Bylo to hezký, ale místama na blití. Hlavně, když vidíte, jak turisté za jedno euro krměj holubi a nechaj je po sobě lézt. A neboj se o svoje děti, který ještě povzbuzujou. Kolem druhý byl sraz s Giannim na obídek (opět místní speciality) a pak zase do Benátek. Je tam toho opravdu hodně

Cesta ubíhala v pohodě – Salzburg – Villach – Venezia – Mestre. U Benátek jsem měl sraz z lidičkama z jednoho klubu, kterého jsem také členem. Na programu byla večere v pizzerii. Dal jsem si frutti di mare (mořský potvory). Libózní záležitost. Následující dvě noci jsem přespal u Gianniho, díky moc kamaráde.

Další den jsem jel dál do Padovy. Zde bylo další setkání s kamarádem Michalem a prohlídka města. Díky chlape.

Super výhledy, pěkný památky, samý češi. Po ukončení prohlídky se jede na zaslouženou válečku na pláž. Dvě hodiny stačí a přemlouvám tělo k další činnosti. A tak se vyráží na sraz vwček o 30 km dál. Přijíždím a hned poznávám staré známé.

Další noc jsem strávil na parkovišti u Rimini. Zážitek. Kolem 2 ranní, tak dojeli nějací sokolící závodit. Tak jsem se trochu probral a potají fandil .o) Pak jsem si dal pífko (něco jako prášek na spaní) a šel chrupkat. Ráno opětovně povinné kafičko a šup do San Marina. Doporučuji všem. Ačkoliv chtěj za hodinu parkování 1,30 Euro, je to tam božský.

Parkuji Griotku na výstavním palce, kde si je fotí turisté a ostatní postižení. Zdravím známé, povídáme, objímáme, jím zmrzlinu.....Večer se jdu projít po pláži a procházím místní menší tržiště. Následuje koncert a přemýšlení, kde složím své kosti a Griotka své plechy. Naskytá se krásná louka s karavany. A šup, už tam stojí stan.

Další den se probouzím do horkého dne. To bude hic, a taky že jo. Už v 10 hodin, kdy dojždím se zapsat na sraz, se nedá na sluníčku vydržet. Parkuji auto a začíná focení a nakupování suvenýrů. Letos se bohužel spanilá jízda neuskutečnila, protože hodně aut se zaregistrovalo na poslední chvíli a už se to nestihlo. Škoda, to bývá nejkrásnější.

Deset minut před druhou začíná maratón v jídle. Začíná to prvním chodem, což jsou noky s různými přílohami (s mořskými potvarami, rajčaty a sýrem, olivami a omáčkami), jako druhý chod jsou smažené věci (smažené olivy, smažená mozzarella, smažený kalamity, smažený chobotnice) a jako poslední je sladký koláč, ňamka největší. Pak je tombola vyhlášení cen.

Veliké poděkování Goffredovi a Paolovi za tento skvělý sraz s úžasnou a jedinečnou atmosférou. Klaním se.

Cesta zpátky byla dlouhá, jelikož jsem jel, kam až jsem mohl. A dojel jsem až do Imoly. Tam jsem sjel z dálnice a hledal vhodné místo na kempink. Našel jsem otevřený vrata na pozemek se stromama, tak to byl výzva. Zaparkoval jsem rozdělát spacák, dvě pifka do sebe a jít spát. Bohužel blízko byly kachny a stále někdo tam v té tmě chodil. No nic, snad usnu. Pifka zabrala dokonale. Ráno jsem teprve spatřil, kde to vlastně jsem. Kachny byly vidět i zahlédl jsem dědu, který se kouknul, kdo to tam v noci byl a jestli nedělá bordel.

Vše v pořádku a mohlo se jet dál. Na pořadu dne byl Verona a proslulý balkón Julie.

Bez problémů jsem ho našel, vyfotil a šel, nic moc.

Zato výstava Fiatů 500 na náměstí mě vzala. Jelikož Fiat 500 slaví 50 let, byly tam všechny modely, kráááasa.

Začalo se mi trochu dělat mdlo z počasí a tak začal přesun na Lago di Garda a odpočinek u vody. Vydržel jsem to 4 hodiny.

Hurá zase za volant – to je prostě droga. Večeře v horách na parkovišti a pak do Trenta, jen tak na kukačku. Pár posledních fotek v Itálii a nabírám kurz Praha. Před Mnichovem únavou zastavuju. Lehám si do trávy vedle auta a po dvou piškách usínám.

Sice slyším nějaký šustění, ale nechává mě to klidným. Určitě to jsou ježci. Bohužel, byly to potkani.....

Cesta pokračovala bez problémů a kolem 12hod jsem projel Rozvadovem. V Praze jsem byl po 15hodině i se zastávkami na oběd a tankování. Díky moc všem a Griotce za bezproblémový chod .o) a supr spotřebu 7,7 l/100km.

